

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 105455 18 GŽ 2
Brčko, 10.12.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja V.S. iz B., zastupanog po punomoćniku O.D., advokatu iz B., protiv tuženih V.I. i mlđb. V.A., obje iz B., zastupane po punomoćniku H.B., advokatu iz T., radi osporavanja očitstva, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 105455 18 P 2 od 03.10.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.12.2018. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženih V.I. i mlđb. V.A., obje iz B. se usvaja, PREINAČAVA se rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 105455 18 P 2 od 03.10.2018. godine, pa se obavezuje tužitelj da tuženim naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.866,50 KM u roku od 30 dana od dana prijema ovog rješenja pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem obavezane su tužene da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 465,00 KM.

Protiv navedenog rješenja tužene su izjavile blagovremenu žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka, predlažući da se žalba uvaži, pobijano rješenje preinači na način da se tužene oslobode plaćanja troškova parničnog postupka, odnosno da se tužitelj obaveže da tuženima naknadi troškove parničnog postupka u iznosima opredijeljenim u žalbi, koje je potraživao i tokom postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano shodno odredbi člana 330 u vezi sa članom 345. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, broj 8/09, 52/10 i 27/14 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) odlučeno je kao u izreci ove odluke iz razloga koji slijede.

Pravosnažnom presudom prvostepenog suda od 10.07.2018. godine, donesenoj u predmetnom sporu odbijen je zahtjev tužitelja za utvrđenje da tužitelj nije otac tužene mladb. V.A., rođene ... godine u B., pa su obavezane tužene da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 465,00 KM (kojeg čini polovina troškova vještačenja) na osnovu odredbe člana 255 Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 23/2007, u daljem tekstu Porodičnog zakona).

Po žalbi tuženih prvostepena presuda je ukinuta u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka, da bi prvostepeni sud pobijanim rješenjem odlučio o troškovima postupka na isti način.

Prema razlozima pobijanog rješenja, kako je naprijed navedeno odluka o troškovima postupka donesena je shodno odredbi člana 255 stav 1 Porodičnog zakona, pa kako se radi o troškovima postupka u statusnom predmetu, prvostepeni sud smatra da se odluka o troškovima postupka donosi po slobodnoj ocjeni suda, a ne prema opštoj odredbi Zakona o parničnom postupku, prema uspjehu stranaka u postupku (pozivajući se i na stav iz odluke Vrhovnog suda Bosne i Hercegovine u predmetu Gž.br.-3/82), kod utvrđenja da je na prijedlog tužitelja provedeno vještačenje DNK analize putem Zavoda ... (koje troškove, izvođenja tog dokaza je snosio tužitelj), da je izvođenje tog dokaza u interesu tužitelja, ali i u interesu i tuženih, a posebno cijeneći da je tužitelj nakon obavljenog vještačenja povukao tužbu, čemu su se tužene usprotivile, pa zaključuje da su stranke solidarno dužne da snose troškove vještačenja, odnosno tužene jednu polovinu ukupnih troškova, a da ostale troškove, svaka svoje, snose stranke. Pri tome je prvostepeni sud cijenio i materijalne prilike stranaka, te utvrdio da je tužitelj zaposlen u JP K., gdje ostvaruje lični dohodak u mjesečnom iznosu od 1.751,62 KM; po zanimanju je inženjer saobraćaja i živi u porodičnoj kući roditelja; dok je prvotužena po zanimanju diplomirani menadžer, nezaposlena je, i vlasnik je stana u B.; kao i da je prvostepeni sud zbog ograničavanja stranačke dispozicije (član 253

Porodičnog zakona), nakon što su se tužene usprotivile povlačenju tužbe i taj dokaz izveo na glavnoj raspravi (usmenim saslušanjem vještaka).

Obzirom na utvrđeno činjenično stanje u postupku, osnovano žalba tuženi ukazuje da je pobijana odluka donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Odredbom člana 255 stav 1 Porodičnog zakona propisano je da će o troškovima postupka u statusnim stvarima, kao što je konkretni, sud odlučiti slobodno, vodeći računa o okolnostima slučaja i o ishodu postupka.

Dakle, u smislu navedene zakonske odredbe, princip da sud u statusnim sporovima odlučuje slobodno ne znači apsolutnu proizvoljnost, naprotiv o naknadi troškova sud odlučuje na osnovu ocjene rezultata cjelokupnog postupka, tim prije što je odredbom važećeg Porodičnog zakona (član 255 stav 1) određeno da će pri tome sud voditi računa i o ishodu parnice (za razliku od člana 139 bivšeg Porodičnog zakona gdje je princip slobodne ocjene određen elementom pravičnosti).

Pa cijeneći okolnosti konkretnog slučaja (i pored toga što je tužitelj povukao tužbu, ali tek nakon što je obavljeno vještačenje i dostavljen strankama pismeni nalaz i mišljenje, nakon čega je održano jedno ročište), ovaj sud je stava da je tužitelj u obavezi da tuženim naknadi potrebne troškove postupka, jer je u konačnom odbijanjem tužbenog zahtjeva izgubio parnicu, a plaćanjem troškova neće ugroziti materijalnu egzistenciju (član 255 Porodičnog zakona u vezi sa članovima 120 i 129 Zakona o parničnom postupku).

Dosuđene troškove čine troškovi sastava odgovora na tužbu, uvećani za zastupanje dvije tužene u iznosu od 360,00 KM (član 7 tačka 2, član 8 i član 36 Advokatske tarife Federacije Bosne i Hercegovine – „Službene novine Federacije BiH“, broj 67/02, koja se kao važeći propis primjenjuje pred sudovima Distrikta); iznos od 180,00 KM za pristup na pripremno ročište (član 9 i 36 pomenute Tarife); iznos od 360,00 KM za pristup na ročište za glavnu raspravu (član 9 i 36 Advokatske tarife), po osnovu sastava žalbe na presudu i žalbe na rješenje u iznosima od po 432,00 KM (u skladu sa opredijeljenim zahtjevom tuženih – član 129 stav 1 Zakona o parničnom postupku), te iznosa od 102,50 KM (troškovi prevoza tuženih do Banja Luke i nazad zbog potrebnih vještačenja) ili ukupno iznos od 1.866,50 KM. Punomoćnik tuženih nije dostavio dokaze da je obveznik PDV-a, a iz opredijeljenog zahtjeva punomoćnika tuženih ne može se utvrditi da li je i u

kom iznosu u tražene troškove uračunat propisani porez (član 42 Advokatske tarife), da bi se njegova pravilnost mogla provjeriti.

Na osnovu navedenog valjalo je žalbu tuženih uvažiti, i preinačiti prvostepeno rješenje primjenom odredbe člana 344 stav 1 tačka 3 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao u izreci ovog rješenja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević